

VI.

Akademiske Beneficiær og Legater.

De af det theologiske Fakultet til Alummer af Kommunitetet og Regensen udnævnte Studerende vare følgende:

I Foraaret:

a. Til Bolig paa Regensen:

Boysen, J. E. J.
Jermiin, H.
Jürgensen, F. H.
Kampmann, C.
Kielsen, S. L.

Laurberg, D. M.
Madvig, P. A.
Matthiesen, N. E. A.
Nielsen, J. G. R.
Pedersen, R. E.

Schröder, P. A.
Barming, D. L. E. A.
Weiss, C. F. E.
Wiehe, F. B.
Drbef, H. P.

b. Til Kommunitetet:

i 3die Grad 18:

Brir, J. B.
Buhl, P.
Christensen, C. F.
Ebbesen H. C. B.
Fogh, L. F. B.
Hassing, M. M.
Henrichsen, J. L.
Jacobsen, F. B. C.
Jensenius, F. L.
Melchior, C. J.
Nielsen, J.
Nielsen, D.
Prangen, C. F.
Qvistgaard, C.
Qvistgaard, J. L.
Rohde, J. P. E.
Winther, G. H.
Worm, R. L.

i 2den Grad 20:

Albrechtsen, N. B. B.
Fibiger, P. N.
Hagen, J. L.
Heramb, J. J. E.
Hummel, B. D. F.
Jermiin, H. C.
Jürgensen, C. F.
Liebenberg, A. E.
Lunddahl, A. P.
Monster, C. E.
Nielsen, B.
Orlamundt, C. B.
Risom, C. M. G.
Roth, H.
Scholer, B.
Stamberg, H. E.
Stochholm, D. G.
Vad, M.
Wiehe, F. B.
Drstleff, C. E. B.

i 1ste Grad 19:

Colbing, P. A.
Fischer, J. E. H.
Fog, C. D. B. M.
Gjelleboll, J. E.
Hagemann, M. N.
Harder, C. F.
Hjort, L. A.
Johansen, P. G. R.
Klein, H. A. P.
Roll, G.
Rouving, C.
Sinding, P. E.
Stilling, J. M. H. F.
Philol. Riis, N. E.
Jur. Jessen, J.
Lægestud. Schleisner, P.
Schou, C. F. E.
Trier, C. L.
Pltkn. Steen, A.

Om de 19 ledige Pladser af Kommunitetets nederste Grad vare indkomne 128 Ansøgninger, nemlig

fra Theologer	. 94,	hvoraf udnævntes	13
— Philologer	. 1,	—	1
— Jurister	. 5,	—	1
— Lægestuderende	25,	—	3
— Polyteknikere	2,	—	1
— Cnd. art. & Phil.	1,	—	=
	128,	—	19

Af de 108 som ikke havde kunnet komme i Betragtning ved Beneficiets Uddeling, tilstodes 21 Theologer, 1 Jurist, 5 Lægestuderende og 1 Polytekniker, ialt 28 Studerende, hver et Gratiale af 20 Rbd. af Kommunitetets Kasse.

I Efteraaret udnævntes:

a. Til Regensalummer:

Arnesen, P.
Böhse, E. E.
Buhl, P.
Fog, E. D. B. M.
Harder, E.
Hjorth, L. A.

Klein, H. A.
Niis, N. E.
Rell, G.
Desuden som
Privilegerede:
Helms, F. V.
Schmidth, H. J. J.
Frederiksborgensere.

Bjornsen, J. J.
Johansen, G. E.
Sivertsen, J.
Islændere.

Faste Gratister:
Johannsen, P.
Kouping, E.

b. Til Kommunitetsalummer:

i 3die Grad 16:

Baadstrup, J. A.
Breinholm, A. A.
Chievitz, J. E.
Drejer, S.
Duurlov, H. P.
Dybdahl, C. P. A.
Hansen, Niels
Hansen, Niis
Langhoff, E. E. E.
Licht, H. H.
Næblerød, E. S.
Reinhardt, J. E. L.
Steenstrup, J. J. S.
Sveistrup, H.
Bedege, P. H.
Zimmermann, H. L.

i 2den Grad 19:

Balslov, S. L.
Blücher, D. N.
Böhse, E. E.
Boysen, J. E. J.
Brodersen, B. D.
Dehlholm, L. E.
Epermann, E.
Jürgensen, F. H.
Kampmann, E.
Kielsen, S. L.
Lakjer, L. E.
Lange, H. L.
Laurberg, D. M.
Løngby, E. A.
Mathiesen, N. E.
Nielsen, J. G. N.
Prangen, F.
Schroder, P. A.
Warming, D. L. E.

i 1ste Grad 17:

Binzer, F. E.
Blædel, N. G.
Bregendahl, E. A.
Friis, D. J. F.
Haar, H. J. L.
Jessen, E. J.
Krog-Meyer, E. E. F.
Levinsen, E.
Lisloe, S. H.
Meier, J. N.
Monrad, E.
Neckelmann, F. G.
Schlotz, J. B.
Jur. Gram, F. L. J.
Lægefb. Duntzen, E.
Lund, P. E.
Løderlund, E. E.

Samt desuden de ovennævnte to Frederiksborgensere og tre Islændere som Privilegerede.

Til de anførte 17 Pladser i Kommunitetets nederste Grad konkurrerede, foruden de Privilegerede:

Theologer . . .	86,	—	—	13
Jurister . . .	5,	—	—	1
Lægestuderende . . .	17,	—	—	3
Polyteknikere . . .	2,	—	—	=
Cand. Phil. & art. 16,	—	—	—	=
	126,	—	—	17;

af de øvrige 109 erholdt 25 (19 Theologer, 1 Jurist, 4 Lægefb. og 1 Polytekniker) hver et Gratiale af 20 Rbd. Af deslige Gratiale vare altsaa i Aarets Løb uddelte 53, til et Beløb af 1060 Rbd.

Extraordinær Underføttelse af Kommunitetet er desuden tillagt 8 Islændere, hvoraf 3 tidligere havde nydt det dobbelte Kommunitet.

Paa Valkendorffs Kollegium er i Aarets Løb 1 Vakance forefaldet, hvilken i Februar Maaned blev besat med Stds. Theol. P. Stilling.

Ved dette Kollegium bemærkes foreløbigen, at forhenværende Alumnus paa Kollegiet, nuværende Etatsraad Estrup, Ridder af Dannebrog, allerede i 1836 har skjænket Kollegiet en Sum af 1000 Rbd., med den Bestemmelse at den skal anvendes

til Bygningens Udvidelse. Da en endelig Bestemmelse angaaende denne Gaves Anvendelse endnu ikke er taget, forbeholdes den nærmere Beretning herom til en senere Lejlighed.

Paa Borks Kollegium ere efterhaanden 8 Pladser blevne ledige ved følgende Alumnens Afgang:

Kand. Philol. J. C. C. Birch (i 1837), Kand. Theol. H. C. Raff,
Stds. Philol. J. H. Bang, Kand. Theol. C. F. Allen, Kand. Theol.
L. A. C. Knudsen, Kand. Theol. J. C. Schurmann, Mag. Art. D. G.
Monrad og Kand. Philol. J. P. C. Sief.

I disse Pladser har Konsistorium udnævnt

16de Maj Kand. Theol. P. C. Lind;

4de Juli Stds. Philol. J. C. Esperfen;

12te Sept. Kand. Theol. L. F. P. Smith og
Stds. Philol. C. C. B. Siltverberg;

14de Nov. Kand. Theol. C. H. Monrad og
Kand. Theol. L. T. F. Ravn;

22de Dec. Kand. Theol. J. C. Jacobsen og
Stds. Theol. C. H. Hagerup.

Paa Ehlers' Kollegium ere i 1838 8 Pladser blevne ledige, og desuden vare 8 nyindrettede Pladser at besætte. De udtraadte Alumnere vare:

Kand. Jur. J. C. C. Dahlstrøm, Kand. Jur. B. B. Hjorth, Kand. Theol.
L. Thygelsen, Kand. Polyt. C. H. Bjerling, Kand. Theol. C. J. Trojel,
Stds. Med. N. H. From, Kand. Jur. L. A. Smith og Stds. Theol.
P. G. R. Johansen.

I disse Pladser udnævnte Konsistorium:

4de April Kand. Jur. L. A. Smith;

16de Maj Kand. Philos. Japetus Steenstrup, Stds. Theol. A. Synnestved,
Kand. Jur. A. P. H. Birch, Studiofi Theol. G. Hanssen,
P. L. Møller og P. G. R. Johansen;

4de Juli Stds. Med. J. Møller;

11te — Kand. Jur. P. B. N. Møller;

22de Aug. Kand. Theol. J. A. Carøe og
polyteknisk Examinand A. Steen;

12te Sept. Kand. Theol. C. B. Fogh og
Stds. Theol. P. C. Sinding;

14de Nov. Stds. Med. H. C. E. Schmiegelov;

22de Dec. Stds. Jur. C. C. Birch og
Stds. Philos. H. J. L. Laub.

Samtlige vare, som sædvanligt, udnævnte efter Præsentation af de to nærmeste Descendenter af Fundators Familie, Amtmand og Kammerherre Grev Knuth og Etatsraad Orsted, med Undtagelse af de 4 sidste af de under 16de Maj anførte, der vare udnævnte af Konsistorium alene. Det var nemlig kommet under Spørgsmaal, om ikke Konsistorium skulde tilkomme den Ret alene at bortgive alle de 8 nyindrettede Pladser, men da Denominatorerne af Familien herimod gjorde Indsigelse, kom man overens om, at for første Gang, og indtil en definitiv Regel var fastsat, skulde de 4 af disse Pladser bortgives af Konsistorium, de andre 4 af Denominatorerne paa samme Maade som de ordnede Pladser.

Til at nyde det Zoppnerſke Rejſelegat har Konſiftorium under 27de Juni udnævnt Kand. Theol. D. G. Monrad.

I Henſeende til Eforierne for de forſkjellige Legater er ikke i 1838 foregaaet nogen Forandring. Derimod har Konſiftorium under 22de Auguſt udnævnt Profeſſor Clauſen til Eforus for de under Konſiftorii Raadighed ſtillede Summer (ſſe. den kongelige Reſol. 22de Decbr. 1837 § 2, i Arb. f. 1837 S. 124). Angaaende de Forhandlinger ſom i Konſiftorium have fundet Sted med Henſyn til Reglerne for diſſe Summers Anvendelſe, kan iøvrigt ſees Prof. Clauſens „Hiſtoriſk Fremſtilling“ oſv. S. 177—81.

Patronatet for de Skeelſke Legater, ſom i forrige Aar var tiltraadt af Lands-overretsprokurator H. F. Skeel, er efter dennes Død i Eſteraaret 1838 overtaget af Kapitajn i Armeen C. Skeel.

De i Anledning af den foretagne Regulering af Univerſitetets hele Regnskabs- og Kaſſevæſen anſtillede Underſøgelſer af ſamtlige akademiske Legaters fundatsmæssige Beſtemmelſer have foranlediget, at der for mange af diſſe Legater, hvis Fundatſer enten ikke vare nøjagtigen overholdte, eller ikke fandtes tilſtrækkelige eller paſſende efter de nuværende Forholde, eller hvor der i en eller anden Henſeende var nogen Uviſhed, ere, dels ved Direktionsſkrivelſer, dels ved kongelige Reſolutioner, faſtſatte nærmere Beſtemmelſer med Henſyn til deres Anvendelſe, m. v. Af diſſe Beſtemmelſer, af hvilke nogle bleve givne i 1837, uden at de bleve medtagne i Aarbogen for dette Aar, fordi de tildels ſtode i Forbindelſe med endnu ikke afgjorte Sager, ſkulle de vigtigſte her meddeles.

Saaledes havde Univerſitetets Kvæſtor og Bogholder med Henſyn til Valkendorffs og Ehlers' Kollegier ubbedet ſig Beſtemmelſe for, hvorvidt der for Tiden ſkulde indbetales noget af deres Indtægter i Profeſſorenes Diſtributs. Eforus for det forſtnevnte Kollegium havde bemærket, at Profeſſorerne i Aaret 1820 indtil videre havde renonceret paa deres Renteandel til Diſtributsen, der oprindeligt ved Fundators Beſtemmelſe i 1595 var faſtſat til 30 Rbd., men ſom i 1820 beregnedes til 80—90 Rbd. aarlig. Det blev nu Spørgſmaal, hvorvidt de daværende Profeſſorer ved en ſaadan Erklæring ogſaa kunde forbinde deres Eſtermænd, og ialtfald for hvilken Tid det ovennevnte „indtil videre“ ſkulde forſtaaes. Af Ehlers' Kollegii Kapital tilkom Profeſſorerenes Diſtributs Renten af 1038 Rbd. 41 Sk., men formedelſt Kollegiets økonomiſke Tilſtand udrededes indtil videre kun det Halve dertil. Herom beſtemte Direktionen, ſom allerede i Arb. f. 1837 S. 106 og 7 er bemærket, ved ſkrivelſe af 14de November 1837, at der fremdeles, og indtil begge Kollegier havde opnaaet en bedre økonomiſk Forfatning, ſkulde forholdes ſom hidtil, ſaaledes at der intet uddeles af Valkendorffs Kollegium, og af Ehlers' Kollegium kun det Halve af den fundatsmæssige Diſtributs*).

Ved ſamme ſkrivelſe blev givet en Beſtemmelſe angaaende de Bingſke og Lilliendalske Legater. De ovennevnte Embedsmænd havde i Henſeende til begge diſſe Legater ubbedet ſig Dplyſning angaaende Størrelſen af den aarlige Indtægt til Profeſſorerenes Diſtributs, og derhos, hvad det Bingſke Legat angaar, omſet Beſtemmelſe

*) Ifølge den allernaadigt approberede Legatfortegnelse (hvorom ſe Arb. f. 1837 S. 121), udgjorde Valkendorffs Kollegiums ſamlte Kapital den 1ſte Januar 1837 20695 Rbd. 75 Sk., og Ehlers' Kollegii 32285 Rbd. 52 Sk.

med Hensyn til en Afdeling deraf som kaldes „Familielegatet“ og er forbeholdt Fattige af Fundators Brødreborns Descendenter indtil 4de Led inklusive, men derefter tilfalder Universitetet og skal anvendes til gudeligt Brug. Eforus, Konferentsraad Bornemann, havde forment, at dette Familielegat, naar det ophørte som saadant, burde henlægges til en anden Afdeling af det samlede Legat, det saakaldte „Sygelegat“, til fattige, syge Studenter. Efter at have om disse Legater brevvevlet med nysnævnte Eforus, som oplyste, at den aarlige Distributs til det førsnævnte er 73 Rbd. 16 Sk. Solv, hvilket efter Fradrag af $\frac{1}{4}$ Procenten til Universitetskontoret er lig Renten af 1927 Rbd. 74 Sk., og af det Lilliendalske er 125 Rbd. 6 Sk. Solv, hvilket paa lige Maade svarer til en Kapital af 3313 Rbd. 70 Sk., og som derhos formente, at bemeldte Kapitaler burde suppleres til deres oprindelige Størrelse, som for det Bingske var 2000 Rdlr. Kroner, og for det Lilliendalske 4000 Rdlr. Kurant, ved Bidrag af det Overflud som efter Opjørelsen for Legaterne indtil Udgangen af 1834 vilde tilfalde begge Legaterne, bifaldt Direktionen, at disse Legater, forsaavidt de henhøre til Professorernes Distributs, saaledes suppleredes til respektive 2000 Rbd. og 4000 Rbd. Solv saasnart saadant kan skee. Direktionen skjønnede derhos ikke at noget kunde være til Hinder for at efter Efori Forslag „Familielegatet“, naar ovennævnte Vilkaar er indtruffet, henlægges til den Afdeling af det samlede Bingske Legat der som Sygelegat er bestemt for fattige, syge Studenter*).

Angaaende de Fuirenste Legater havde Kvæstor og Bogholderen oplyst, at deres oprindelige Størrelse havde været 3000 Rdlr., der hidrørte fra tre forskjellige Gaver, 1) af Th. Fuiren, der havde givet 2000 Rdlr. til en Studiosus Medicinæ eller Philologie, at nyde Renten i 5 à 6 Aar udenlands eller hjemme, 2) af Henrik Fuiren, der havde givet til Anatomihuset eller Raritetsskammeret 500 Rdlr., til Ved, Lys, Blæk, og Papir paa bemeldte Sted, og hvad dertil ej blev brugt, til ny Rariteter, og 3) af D. Fuiren, der gav til Kunstskammeret 500 Rdlr., især til Stedets Vedligeholdelse, og hvad dertil ej blev brugt, til experimenta et observationes in physicis et mathematicis. Direktionen bifaldt derfor ved ovennævnte Skrivelse deres Forslag, at det samlede Legats nuværende Beløb, 3279 Rbd. 14 Sk. Solv, deltes saaledes, at de to Trediedele, eller 2186 Rbd. 9 Sk. anses som et særskilt Legat under en Efori Bestyrelse, hvis Rente skulde anvendes til en Edf. Medic. eller Philot. i 5 à 6 Aar udenlands eller hjemme, og at den øvrige Trediedel, 1093 Rbd. 5 Sk. skulde være at bestyre af Kvæsturen som et særskilt Legat, hvis Renter skulde overføres paa Anatomiskammerets Konto. Efterat imidlertid Konsistorium havde gjort opmærksom paa at dette ikke stemmede ganske med Fundatserne for de to mindre Afdelinger af Legatet, af hvilke kun det ene var givet til det senere afbrændte Anatomihus, forsaavidt det medicinske Fakultet der holdt sine Samlinger, men isørigt til Kunst- eller Raritetsskammeret, hvortil det andet ligeledes var skjænket saavel som til Observationer, bestemte Direktionen ved en senere Skrivelse af 10de Juli 1838, at bemeldte tvende mindre Afdelinger af de Fuirenste Legater skulde anvendes, Halvdelen til Fordel for Universitetets Naturaliekabinet, Halvdelen til Fordel for den physiske Instrumentsamling. Og da Konsistorium med Hensyn til det opkaftede Spørgsmaal, hvorvidt det maatte anses som hensigtsmæssigt, at de Dele af forskellige Legater der tilfalde enkelte Indretninger under Universitetet, saaledes affondres fra Legaterne, at de udgaae fra Eforibestyrelsen og bestyres

*) Efter den approberede Legatfortegnelse var det samlede Bingske Legat 38736 Rbd. 76 Sk., og det Lilliendalske 26672 Rbd. 82 Sk.

af Kvæsturen alene, havde erklæret sig for det benægtende Svar, for hvilket overvejende Grunde syntes at tale, blev det derhos ved Direktionskrævelse af 20de Februar 1838 bestemt, at den ovennævnte for de Juicenske Legater i denne Henseende givne Bestemmelse skulde bortfalde.

I Henseende til **K. Bartholins** og **N. Finckes** Legater (til botanisk Have, Regensianere og Fattige) — oprindelig ialt 3333 Rdl. 32 Sk., men nu et noget mindre Beløb — havde de oftnævnte tvende Embedsmænd bemærket, at Legatets enkelte Afdelinger hidtil havde været beregnede saaledes:

til den botaniske Have	1105 Rbd. 27 Sk.,	oprindelig	1200 Rdlr.		
- Regensianere . .	274 — 50 — , —		300 —		
- Husarme . .	915 — 7 — , —		1000 —		
- andre Fattige . .	305 — 2 — , —		332 —	32 Sk.	
- Eforus	457 — 56 — , —		500 —	= —	
	ialt 3057 — 46 — , —		3333 —	32 —	

Da Legatet efter den skete almindelige Opgjørelse vilde blive forøget til 3212 Rbd. 54 Sk., eller ikkun omtrent 120 Rbd. under den oprindelige Størrelse, foresloges det, at de fire førstnævnte Afdelinger nu maatte beregnes til deres oprindelige fulde Størrelse, og derimod Efori Andel afforktes den hele Forskjel mellem det samlede Legats oprindelige og nuværende Beløb, saaledes at denne Del af Legatet ikkun skulde udgjøre omtrent 380 Rbd., hvilken Formindskelse, under Forudsætning af at Legatet til den botaniske Have blev adskilt fra det øvrige Legat og henlagt under Kvæsturens Bestyrelse, ikke vilde medføre nogen Ubillighed for Eforus, efter som dennes Andel da vilde staae endog i et større Forhold til de under hans cura forblivende Afdelinger af Legatet, end hvad der oprindelig var Eforus tillagt, stod til det hele Legat. Ved Skrivelse af 9de Decbr. 1837 bifaldt Direktionen den foreslaaede Fordeling; da imidlertid, som nylig anført, den paatænkte Henlæggelse under Kvæsturen af den den botaniske Have vedkommende Afdeling ikke finder Sted, passer det hvorpaa Forslaget var baseret nu ikke aldeles. Løvrigt bemærkes, at det samlede Legat paa den allernaadigst approberede Fortegnelse er opført med et noget højere Beløb end det ovennævnte i det tidligere indsendte Forslag angivne, nemlig med 3224 Rbd. 18 Sk.

Da Konsistorium senere havde gjort opmærksom paa, at Afdelingen til andre Fattige egentlig indbefattede to Legater, idet Stifterinden (C. Bartholins Enke) N. Fincke havde givet 500 Rdlr. til Fordel for en Professorenske, og 300 Rdlr. til Husarme, hvilke Summer paa den Tid Sønnen K. Bartholin oprettede Testament ved en Debtors Uvedrøftighed vare nedfunkne til 500 Sletdaler eller 333 Rdlr. 2 Mk., blev det ved Decisionen over dette Eforiregnskab bifaldet, at af denne Afdeling $\frac{5}{8}$ skulde anvendes for en Professorenske og $\frac{3}{8}$ til Husarme.

Da der af nogle Legater, nemlig de Thottske, Brochmand-Mule-Suirenste og Hoppnerste Legater, tilkomme Bibliothekaren og Underbibliothekaren ved Universitetsbibliotheket visse Andele af de aarlige Renter som Embedsløn, havde de to nævnte Embedsmænd ubedet sig officiel Underretning om Størrelsen af disse Bibliotheks-embedsmændenes Indtægter, hvorhos var ytret Tvivl angaaende Rigtigheden af de fra de tvende sidstnævnte Legater til Bibliothekaren skete Udbetalinger. Direktionen indhentede i denne Anledning de fornødne Oplysninger fra Konsistorium, hvad det Hoppnerste Legat angaaer i Forbindelse med de øvrige nedenfor anførte tvivlsomme Punkter i Henseende til dette Legats Anvendelse. Konsistorium oplyste, hvad 1) det Thottske Legat angaaer — hvis oprindelige Størrelse var 10000 Rdlr. til Rejselegatet, 2500 Rdlr. til Biblio-

thekaren og 1250 Rdlr. til Underbibliothekaren, altsaa respektive $\frac{8}{11}$, $\frac{2}{11}$ og $\frac{1}{11}$ — at deraf hidtil ikkun havde været udbetalt førstnævnte Embedsmand 74 Rbd. 80 Sk. og sidstnævnte 37 Rbd. 42 Sk. aarlig, da nemlig Legatets oprindelige Størrelse, 13750 Rdlr., ved Pengeforandringen var reduceret til 10983 Rbd. 8 Sk.; men da ifølge Dpgjørelsen det samlede Legat nu blev at beregne til 13895 Rbd. 52 Sk. Sølv, altsaa mere end det oprindelige Beløb, vilde intet være til Hinder for at begge Embedsmændene herefter udbetales Renten af den fulde dem tillagte Kapital, efter Fradrag af Kvæsturens $\frac{1}{4}$ Procent, altsaa respektive 93 Rbd. 72 Sk. og 46 Rbd. 84 Sk.; 2) hvad det Brochmand=Muse=Fuirenske Legat angaaer, at Bibliothekaren heraf hidtil havde nydt aarlig 111 Rbd. 50 Sk., men herefter vilde kunne tillægges 118 Rbd. 34 Sk. aarlig. Med Hensyn til dette Legat var, som anført, af Kvæstor og Bogholderen opkastet Tvivl imod Rigtigheden af dets hidtilværende Anvendelse; thi da der ikke kunde paavises flere enkelte Legater hvoraf det hele Legat var sammensat, end a) tvende Brochmandske Legater, hvert paa 500 Rdlr., til Vedligeholdelse af det af Biskop J. Brochmand ffjænkede men senere afbrændte Bibliothek, og subsidialter til Fordel, det ene for Professor=Enker, det andet for 3 Studenter, b) tvende Museske Legater, hvert ligeledes 500 Rdlr., det ene halvt til Subbibliothekarius, halvt til Bibliothekets Forøgelse, det andet (som egentlig var Kjøbesummen for en bortsolgt Gaard) til Subbibliothekarius, og c) tvende Fuirenske Legater, det ene, paa 300 Rdlr., til Forbedring af Bibliothekarens Løn, det andet, paa 500 Rdlr., dels til det af Stifteren ffjænkede Bibliotheks Vedligeholdelse, dels til mathematisk og fysisk Observationer, ialt altsaa 2800 Rdlr., syntes det dels ikke fundatsmæssigt, at over Halvdelen af Renterne blev udbetalt til Bibliothekaren, og intet til Underbibliothekaren, der dog udtrykkelig var betænkt ved tvende af de enkelte Legater, dels manglede der, da det samlede Legat, som efter Dpgjørelsen var 4925 Rbd. 32 Sk., oprindelig syntes at have udgjort 4800 Rdlr., Dplysning angaaende Oprindelsen af 2000 Rdlr. af dets Beløb. Af Legatets Eforus Professor Hohlenberg blev imidlertid gjort opmærksom paa, at bemeldte 2000 Rdlr., der ikke fandtes at hidrøre fra nogen privat Donation, sandsynligvis udgjorde den oprindelige Grundkapital, og netop vare de 2000 Rdlr. af „Bibelens Penge“, eller hvad der var indkommet for solgte Bibler, som i Aaret 1647, da Professor L. Bang første Gang blev udnævnt til Bibliothecarius perpetuus, bleve bestamte til at Bibliothekaren deraf skulde nyde Renten som Embedsløn*), hvilken Sum i Tiden formodentlig var sammensmeltet med de øvrige Legater, saaledes at det Hele har antaget disses Navn. Hvad angaaer Underbibliothekaren, da vare de ham tillagte Legater udtrykkelig ffjænkede for hans Ulejlighed med de af Fundatorerne givne Bibliotheker, der senere vare forgaaede, og det kunde saaledes let forklares at hans Anpart i Tidens Løb var kommet Bibliothekaren tilgode (der oprindelig af de ovennævnte Bibelens Penge havde nydt 120 Rdlr., efter den daværende Rentefod). Søvrigt anvendes af Legatet nu, foruden de omtrent 3000 Rbd. til Bibliothekaren, omtrent 500 Rbd. til Professorenker, omtrent 500 Rbd. til 3 Studenter, omtrent 300 Rbd. til Bibliotheket og omtrent 500 Rbd. til mathematisk Observationer. 3) Af de Hoppnerske Legater havde hidtil været Bibliothekaren tillagt 15 Rbd. og Underbibliothekaren 5 Rbd., men da Førstnævntes Andel, efter de anstillede Undersøgelser angaaende disse Legater, hvorom se nedenfor, fandtes at burde komme Bibliotheket og ikke Bibliothekaren tilgode, men det syntes ubilligt at den nuværende Bibliothekar skulde miste en Indtægt hvoraf han hidtil havde

*) Se Myrups Univ. Ann. S. 95 og 140.

været i Besiddelse, bestemte Direktionen, under 10de April 1838, at bemeldte 15 Rbd. aarlig i den nuværende Bibliothekars Embedstid skulde udredes af den til Universitetets ekstraordinære Udgifter normerede Sum. De til Underbibliothekaren udbetalte 5 Rbd. ere nu, ved Reguleringen af de omhandlede Legater, som nedenfor anført, forøgede til Renten af 200 Rbd. 4) Foruden de anførte Legater, nyder endvidere Bibliothekaren af det Schouske Legat 10 Procent af Renten af 2500 Rbd., altsaa aarlig 10 Rbd., dog med Fradrag af Kvæsturens $\frac{1}{4}$ Procent, og Underbibliothekaren af det arnæmag-næanske Legat, som Bibliothekar ved dettes Samling, aarlig 20 Rbd., og endelig anden Underbibliothekar Renten af Halvdelen af det Wedel-Simonsenske Legat, hvis Kapital er 2200 Rbd., efter det oftere nævnte Fradrag, altsaa 41 Rbd. 24 Sk.

Disse officielle Underretninger om de Bibliothekseembedsmændene tilkommende Legatrenter bleve under 20de Febr. 1838 fra Direktionen Kvæsturen meddelte.

En anden officiel Bestemmelse angaaende nogle Bibliotheket og de samme tillagte Legater vedkommende Punkter blev meddelt Konsistorium ved Direktionens Skrivelse af 14de Novbr. 1837. Konsistorium havde begjert Underretning

1. om Beregningen af de 830 Rbd. som af Legatrenter bidrages til den ved Normalreglementet Bibliotheket tillagte aarlige Indtægt af 3150 Rbd.;
2. om det i bemeldte Sum af 3150 Rbd. indbefattede Tilskud af 2320 Rbd. fra den akademiske Fond til Bibliotheket vedbliver uformindsket, om end i Tiden den ligeledes derunder indbefattede Indtægt af Legaterne maatte forøges over 830 Rbd.
3. om ikke i det Beløb af 3150 Rbd. hvortil Udgifterne ved Bibliotheket ere beregnede, er indbegrebet Tillægget for anden Underbibliothekar, samt de øvrige Gager med Undtagelse af de fra Legatrenter hidrørende, saavel som 100 Rbd. til Katalogarbejdet; og
4. om den Bestemmelse i Normalreglementet, at der for ingen paa samme opført Afdeling maa opsamles Beholdning fra det ene Aar til det andet, samt for ingen anvendes et større Beløb end det normerede, ej alene skulde gjælde for akademiske Fonds ovennævnte Bidrag til Bibliotheket, men tillige for de Legater til samme der have en speciel Anvendelse, navnlig de Moltkeske og det Schouske.

Herpaa svarede Direktionen:

ad 1um. Den Beregning af de anførte 830 Rbd. der har ligget til Grund for Normalreglementets Bestemmelse, er følgende:

Moltkes Legater i alle 3 Afdelinger	700 Rbd.
af de Brochmand-Mule-Suirenske Legater, eller den saakaldede veteris bibliothecæ Beholdning	9 —
af de Hoppnerske Legater omtrent	18 —
Schous Legats Renter à $3\frac{3}{4}$ pCt. = 112 Rbd. 48 Sk.	
hvorfra gaaer Bibliothekarens Andel	9 — 36 —
	————— 103 — 12 Sk.
	830 Rbd. 12 Sk.

ad 2um. at da der ved Normalreglementet er allernaadigst bestemt en Sum af i det Hele 3150 Rbd. for Bibliotheket, vil dette Beløb stedse være dertil at udrede, uden Hensyn til, hvor stor en Del deraf kan afholdes af Indtægten af Legaterne, hvoraf følger, at i samme Forhold som denne Indtægt formindskes eller forøges,

vil ogsaa den akademiske Fonds Tilskud være at forøge eller formindske, saalænge indtil samme i Tiden ved Legaternes mulige Tilvært kunde vorde aldeles ufornødent;

ad 3um. Udgifterne for Bibliotheket ere ved Normalreglementet beregnede saaledes:

Bibliothekarens Løn	400 Rbd.
Underbibliothekarens	328 —
2den Underbibliothekars	200 —
til Bøgers Anskaffelse og Indbinding	1900 —
til Omkostninger ved Forsendelser, Budets Løn, Brænde, Inventarier, Kontorfornødenheder	222 —
til ekstraordinære Udgifter, navnlig i de nærmeste 10 Aar til Realkatalogens Omfrevning	100 —
	<hr/>
	3150 Rbd.

ad 4um. at den anførte Bestemmelse i Normalreglementet vel ikke kan ansees for saaledes at gjelde for Legaterne, at den skulde have nogenstørst Indflydelse til at forandre disses fundatsmæssige Anvendelse; men at, forsaavidt ifølge nogen fundatsmæssig Bestemmelse en Del af et Legat bliver at opspare til et følgende Aar, vil deraf, i Henhold til hvad ovenfor under Nr. 2 er bestemt, blive en Følge, at Tilskudet fra den akademiske Fond i de respektive Aar bliver forholds- mæssigen at forhøje eller formindske.

De Hoppnerske Legater. Med Hensyn til disse Legater havde Kvæstor og Bogholderen bemærket, at den nuværende Anvendelse af nogle Afdelinger af samme ikke syntes aldeles fundatsmæssig. Fundator, Lic. Juris Hoppner, havde nemlig i Aaret 1675 skjænket:

1. sit Bibliothek til Universitetet og en Kapital af . . . 1500 Rdlr. Kroner
 hvoraf først nogle foreløbige Udgifter skulde udredes, og det Overblevne fornemmelig komme Bibliothekaren ved det skjænkede Bibliothek tilgode, saaledes at han skulde nyde aarlig 50 Rdlr.; de øvrige Renter bestemtes dels til Stedets og Skabenes Vedligeholdelse, dels til at lønne en Famulus ved Bibliotheket. Dette brændte i 1728, og Kapitalen udgjorde da, efter Badens Universitets-Journal (VI. 11 ff.), kun 1200 Rdlr. Konsistorium besluttede nu, at Renten af 600 Rdlr. skulde anvendes til Indkjøb af Bøger til Universitetsbibliotheket, af 200 Rdlr. til Underbibliothekaren, af 400 Rdlr. til Mandatarius eller Eforus, saaledes at sidstnævnte Sum ved Dplag skulde kompletteres til 1000 Rdlr., hvilket sidste virkelig skete i 1756, og befandtes det, at Eforus første Gang i 1757 havde beregnet sig Renten af de fulde 1000 Rdlr.;

2. sin Gaard, til Residens for 2 Professorer, hvilken senere blev solgt for 6000 —

7500 Rdlr.

Fra forr. Side 7500 Rdlr.

3. til Reſeſtendium for en Studiosus Theologiæ & Philologiae	5000 —
4. til fattige, ſyge og ſengeliggende Studerende	1000 —
5. til Husarme	2000 —

tilſammen 15500 Rdlr.

De formente, at den under Nr. 1 omhandlede Beſlutning af Konſiftorium i Henseende til de for Eforus og Underbibliothekaren bestemte Honorarer i og for ſig neppe kunde anſees ſom bindende eller ſtemmende med Foundationerne; efterſom Legator aldeles intet havde beſtemt for Eforus, og det ej heller kunde forudsættes, at han havde villet, at nogen af Universitetsbibliothekets Embedsmænd ſkulde nyde Godtgjørelſe af Legatet eſterat Dpſynet med det af ham ſjænkede Bibliothek var ved dets Dpbrændſe ophørt. Derimod havde han, ved at ſjænke ſit Bibliothek, paa det utvetydigſte lagt ſin Velwillie mod Universitetsbibliotheket for Dagen, til hvilket det derfor ſyntes langt rimeligere at have hentlagt den her omhandlede Kapital efter at det legerede Bibliothek var afbrændt. Det var ſremdeles bemærket, at Universitetsbibliotheket ikke i mange Aar havde haft nogen Indtægt af Legatet, ſelv ikke af de til ſamme af Konſiftorium hentlagte 600 Rdlr., hvorimod Bibliothekaren, ſom oven anført, havde nydt 15 Rbd. aarlig, ligesom og, at det Beløb af 190 Rbd. aarlig ſom Eforus havde indbetalt i Kvæſturen under Navn af Reſidenspenge, var for lidet i Forhold til Legatets ſamlede Kapital, der tidligere havde været beregnet til 14336 Rbd. 4 Sk., men efter Dpgjørelſen den 1ſte Januar 1837 udgjorde 16286 Rbd. 40 Sk. Sølv. Bemeldte Embedsmænd havde derfor foreſlaaet, at nyſnævnte Legatet nu tilhørende Kapital ſkulde ſaaledes fordeles, at 1500 Rbd. ſkulde tillægges Universitetsbibliotheket, og de øvrige oven under 2, 3, 4 og 5 nævnte Ufdelinger ſuppleres til deres fulde Beløb, hvorefter endda til Eforus vilde blive tilovers 586 Rbd. 40 Sk. Ligesom denne Sum var betydeligt ſtørre end den Eforus ved det ovenomtalte ældre Concluſum af Konſiftorium tillagte Sum af 400 Rdlr., ſaaledes var det bemærket, at de Summer hvormed denne senere var ſuppleret til 1000 Rdlr., iſølge de ældre Regnskabsbøgers Udviſende, vare tagne af hvad der var blevet i Behold af de forſkjellige Ufdelinger af Legatet, og hvad der var indkommet af et Dødsbo's Tilſvar til det hele Legat. Dgſaa vilde en ſaadan Formindſkelfe af Efori Andel være ſaameget mindre ubillig ſaaſremt den paatænkte Hentlæggelfe af Ufdelingerne til Bibliotheket og Reſidenspengene under Kvæſturen blev iværkſat. Herimod erindrede Legatets Eforus Profeſſor Larſen, at for det Førſte den oven under Nr. 1 nævnte Sum af 1500 Rdlr., hvoraf det udtrykkelig var beſtemt at nogle foreløbige Udgifter ſkulde udredes, paa den Tid den omhandlede Beſlutning af Konſiftorium var taget, vitterligen ikkun havde udgjort 1200 Rdlr., ſom altsaa var det højefte der kunde blive Spørgſmaal om for Universitetsbibliotheket, at dernæſt dette paa ingen Maade kunde gjøre nogen Fordring gjeldende paa Andel i den nævnte Kapital, efterſom det Hoppnerſke Bibliothek aldeles ikke havde været indlemmet i hint, men endog været uden mindſte Forbindelfe dermed; at en høj Grad af Billighed taledes for at den en af Profeſſorerne ſom Bibliothekar ved det Hoppnerſke Bibliothek — hvilken Poſt ſtedſe havde været forenet med Poſten ſom Mandatarius eller Eforus — tillagte aarlige Indtægt ikke ved bemeldte Bibliotheks Brand ſkulde gaae tabt; at der endog i Fundatſen var indrømmet Mandatarius Ret til, hvis Kapitalen ſkulde „forſkydes, misbruges, eller til andet henvendes“, den til anden og kriſtelig Brug at forandre, ſom han agter for Gud at forsvare; og at

intet syntes at kunne indvendes mod Retsgyldigheden af den af Konſiftorium for over hundrede Aar ſiden tagne Beſlutning, hvortil baade dette maatte antages at have været aldeles kompetent, og ſom ogſaa paa den Tid syntes af alle Autoriteter at have været respekteret. Profeſſor Larsen havde derfor gjort et andet Forſlag til Fordeling af Legatets nuværende Kapitaler, hvilke, med Indbegreb af en Sum af 410 Rbd. 88 Sk. der ved den forrige Eforus' Fratrædſe og Dpgjørelſe af Regnskabet, i Begyndelſen af 1837, fandtes at være i Behold og blev indbetalt i Kvæſturen, nu udgjorde 16736 Rbd. 68 Sk., hvorefter Eforus's Andel blev 1000 Rbd., og enhver af de øvrige Afdelinger forøget med omtrent 6 à 10 Procent og i afrundede Summer, over den fundtæmmæſſige eller tidligere beſtemte Størrelſe. Diſſe Eforus' Bemærkninger og Forſlag vare af Konſiftorium aldeles tiltraadte.

Ved Skrivleſe af 20de Febr. 1838 tilmeldte Direktionen derefter Konſiftorium, at Den vel bifaldt den af Profeſſor Larsen fremsatte og af Konſiftorium tiltraadte Mening, at det nu bør have ſit Forblivende ved den af Konſiftorium for omtrent hundrede Aar ſiden foretagne Diſpoſition over den Afdeling af Legatet — oprindelig 1500 Rdlr., men paa den Tid Diſpoſitionen ſtete 1200 Rdlr. — ſom var beſtemt for Bibliothekaren og Famulus ved det af Legator ſkænkede men ſenere afbrændte Bibliothek, efter hvilken Diſpoſition Renten af 600 Rdlr. ſkulde tilfalde Universitetsbibliotheket, af 200 Rdlr. Underbibliothekaren ved dette, og Renten af de øvrige 400 Rdlr. komme Legatets Mandatarius eller Eforus tilgode, ſaaledes at ſidſtnevnte Kapital ſkulde ſuppleres til 1000 Rdlr., — i hvilken ſidſte Henſeende Direktionen dog bemærkede, at da den nyſtævnte i Aaret 1756 effektuerede Supplering, efter hvad der var oplyſt, for en ſtor Del var ſteet ved Hielp af Dverſtud ſom tilhørte de andre Afdelinger af Legatet, iſærdeleſhed Rejſelegatet, var det kun i Betragtning af den lange Tid der er forløben, og Mangelen af nøjagtige Oplyſninger i denne Henſeende, at denne Del af Legatet endnu fremdeles kunde være at beregne til 1000 Rbd. — men at Direktionen iøvrigt maatte anſee det for rigtigſt, at de Dverſtud ſom i den ſenere Tid ere indbundne for enkelte af Legatets Afdelinger, iſærdeleſhed Rejſelegatet, ikke anvendes til at ſupplere de øvrige Afdelinger af ſamme der nu maatte mangle noget i deres oprindelige Størrelſe, men derimod alene beregnes de Afdelinger tilgode ſom de efter den ſtrange Ret tilkomme. I Henhold hertil forlangte Direktionen nærmere Forſlag til den endelige Regulering af det Hoppnerſke Legat, og efterat dette fra Eforus var indkommet, blev ved Direktionens Skrivleſe af 29de Maj 1838 Beløbet af de enkelte Afdelinger af Legatet faſſat ſaaledes:

1. Reſidenspengenes Kapital	5860 Rbd.		
2. Rejſelegatet	6216	—	68 Sk.
3. Syge Studerende, og in ſubſidium Huſarme	965	—	—
4. Huſarme	1930	—	—
5. Universitetsbibliotheket	600	—	—
6. Underbibliothekaren	200	—	—
7. Mandatarius eller Eforus	965	—	—

16736 Rbd. 68 Sk.

Med Henſyn til det Roſenkrantzſke Legat havde Konſiftorium bemærket, at dette Legat, oprindelig ſtort 2500 Rdlr. Spec., er beſtemt for en Studiosus Theologiæ, ſom udenlands i 4 Aar kan nyde Renten af 2000 Rdlr. Spec., og efter ſin Hjemkomſt, hvis han da findes trængende dertil, indtil i 4 Aar kan erholde den under hans

Fraværelſe oplagte Rente af de 500 Rdlr. Spec., hvilken derimod, ſaaſremt den ej er fornøden til Stipendiaten, ſkal tjene til at danne en Hovedſtol, hvoraf endnu en Studiuſus eller flere i lige Maade kunne underholdes. Efterat dette Legat i en lang Række af Aar var ſamtidigen bleven nydt af 3 Stipendiatere, blev det, formedeſt Kapitalens Reduktion, ved en Beſlutning af Konſiſtorium af 3die April 1830 beſtemt, at den 3die Portion indtil videre burde indeholdes, og Renten oplægges indtil Renterne af enhver af de 2 øvrige Portioner vare vorede til 120 Rdlr. Spec. aarlig. Dette var imidlertid ikke bleven iagttaget ſiden Aaret 1836. Konſiſtorium forment at det dog burde forblive ved denne Beſtemmelse, ſom derfor burde iagttages ſaaſnart en Portion bliver ledig. Overensſtemmende med Fundaſen burde hvert Stipendium ſaſtſettes til 5000 Rbd. Sølv, hvoraf Stipendiaten, medens han er udenlands, erholder Renten af 4000 Rbd., og kan, efter at være kommen hjem, efter Omſtændighederne erholde Renten af 1000 Rbd. Sølv. Udenlands kan Stipendiet nydes i 4 Aar, dog ſkjønnede Konſiſtorium ikke andet, end at denne Tid er ſaſtſat ſom Maximum, og at det derfor ikke ſtrider mod Fundaſen, at Stipendiaten tidligere vender hjem. For dette Tilfælde, ſom nu er det ſædvanlige, havde det været Brug at Stipendiarius, efter at have nydt Stipendiet paa Reiſer i 3 Aar, havde oppebaaret det et Aar efter ſin Hjemkomſt, og ved den ovennævnte Konſiſtorii Beſlutning af 3die April 1830 var det antaget, at denne Brug burde vedblive. Imidlertid maatte det indrømmes, at man herved gif udenfor Fundaſen, ſom ſyntes at tilholde, at Renten af 2000 Rbd. Spec. af hvert Stipendium ſtedſe bør bruges til Ophold paa fremmede Steder, hvilket, hvad dette Legat angaaer, ſaameget mere burde overholdes, ſom Fundaſen paa anden Maade har ſørgt for den hjemkomne Stipendiat. Han kan nemlig vente at erholde efter ſin Hjemkomſt Renten af 500 Rbd. Spec. i ſaa mange Aar ſom han har nydt Stipendiet paa Reiſer, men heller ikke i flere; thi denne Rente bør, naar Reiſeſtipendiet paa ny er bortgivet, bevares for den ny Stipendiat, eller benyttes til Legatets Fremvært. Hvad der af denne Rente indvindes, ſaavelſom Renten af det Beløb ſom Legatets ſamlede Kapital til enhver Tid udgjør mere end de beſtemte Stipendier hvert paa 5000 Rbd. Sølv, bør oplægges og frugtbargjøres, indtil der kan dannes et nyt Stipendium, ligeledes paa 5000 Rbd. Sølv.

I Anledning af foreſtaaende Bemærkninger, hvortil Konſiſtorium ved Indſendelsen af det reviderede Eforiregnſkab for Legatet havde fundet ſig foranlediget, tilmeldte Direktionen under 14de Auguſt 1838 Konſiſtorium, at Den aldeles maatte billige, at det fremdeles har ſit Forblivende ved ovennævnte Concluſum Conſiſtorii af 3die April 1830, forſaavidt ved ſamme er beſtemt, at den ene af de daværende tre Stipendieportioner ved indtræffende Vakance ſkulde inddrages ſaalange indtil de tvende andre ved den i Fundaſen beſtemte Fremgangsmaade havde opnaaet den fundatſmæssige Størrelſe af 5000 Rbd. Sølv hver, hvoraf de 4000 Rbd. at anvende til Bedſte for Stipendiarius i Reiſetiden og de 1000 Rbd. efter hans Hjemkomſt. Forſaavidt derimod fornævnte Beſtemmelse af Konſiſtorium havde ſtafſæſtet den ſædvanlig fulgte Fremgangsmaade, hvorefter Stipendiarius, efter at have nydt Stipendiet paa Reiſer i 3 Aar, fremdeles et Aar efter ſin Hjemkomſt har oppebaaret Hovedſtipendiet, iſtedetfor alene at nyde Godt af det ovennævnte hertil beſtemte mindre Stipendium af 1000 Rbd. i ligeſaamange Aar ſom han har nydt Stipendiet paa Reiſer, naar han hertil er trængende, fandt Direktionen det rigtigſt, at denne Anvendelse af Legatet, ſom ikke ſtemmende med Fundaſen, ſnareſt muligt ophørte, idet nemlig ſtedſe de 4000 Rbd. af hvert Stipendium bør anvendes til Ophold paa fremmede Steder, medens de øvrige 1000 Rbd.,

forsaavidt sammes Renter ikke paa nysanførte Maade komme den hjemkomne Stipendiarius tilgode, blive at anvende til Dplag for at ny Stipendieportioner efterhaanden kunne dannes.

Efter den approberede Fortegnelse var Legatets Kapital den 1ste Januar 1837 10483 Rbd. 25 Sk.

De Skeelske Legater. Da disse — i Aaret 1647 stiftede — Legater hidtil havde været anvendte paa en lidet hensigtsmæssig Maade, der heller ikke syntes at stemme ganske med Fundatsens Forskrifter, fra hvilke derhos flere aabenbare Afvigelser havde fundet Sted, indkom Legatets Eforus Professor Larsen med en udførlig Forestilling angaaende den fremtidige Regulering af dette Legat.

Det var især i tredje Henseender at den hidtil brugelige Fremgangsmaade ved Uddelingen af de for de Studerende bestemte Understøttelser gjorde disse langt mindre hensigtsmæssige og gavnlige end de kunde og burde være. For det Første var nemlig ved en Ufsik den Regel bleven almindelig, at Patronen, som har Udnævnelsesretten, ej alene kunde men endog burde indskrive dem der skulde nyde Stipendiet, førend de bleve immatrikulerede som Studenter, og det havde derfor ialmindelighed været Dreng og smaa Børn, endog fra Buggen af islede for Fadder gave, og førend det endnu var afgjort om de skulde studere, der vare blevne indskrevne som Stipendiater, hvilke da efterhaanden som de ankom til Universitetet bleve delagtige i Legatet uden nærmere Underfølgelse om deres Værdighed og Trang, naar de kun ikke positivt ved deres Forhold foranledigede en Forbrydelse af deres Ret, hvorpaa neppe var forekommet Exempel. Dernæst havde man ikke fulgt den i Sagens Natur grundede, og netop i Universitetslovgivningen udtrykkelig udtalte Regel, at det er bedre at et mindre Antal faae en klækelig Understøttelse, end at Mange eller Flere nyde altfor Lidet, idet nemlig det som af Legatet havde til Uddeling til de her omtalte Understøttelser, omtrent 700 Rbd. aarlig, var bleven uddelt i Portioner paa ikkun 20 Rbd. aarlig til et betydeligt Antal Studerende; og selv den Nytte som ved denne Understøttelse havde kunnet stiftes var endelig bleven end mere indskrænket ved den uhensigtsmæssige Indretning at den hidtil var bleven udbetalt i 4 aarlige Terminer med 5 Rbd. hver Gang. Da ingen af disse Bestemmelser var grundet i Fundatsen, men snarere syntes at stride mod samme, var der saameget større Dpfordring til en Forandring deraf.

Legatet, oprindelig 9000 Rdlr. Spec. stort, havde 2 Hovedafdelinger, idet Fundatsen havde bestemt 7500 Rdlr. Spec. til Understøttelse for Studerende, til Disputationer, og til Eforus, og 1500 Rdlr. Spec. for Fattige og Husarme. Af førstnævnte Afdeling skulde 10 trængende yngre Studerende nyde 20 Rdlr. Spec. aarlig hver i 4 Aar, 20 Rdlr. skulde af Patronen uddeles til Skoledisciple, 5 Rdlr. komme Disputantes tilgode, saavel som Renten af 500 Rdlr.; andre 500 Rdlr. vare bestemte for Eforus, og 2000 Rdlr. til Kapitalens Fremvært, alt i Speciesmynt*). Efter Fundatsen skulde, efterhaanden som Kapitalen voksede til, "Scholasticorum numerus augetes", hvorimod der intet var bestemt om at Understøttelsesportionerne for de Studerende skulde forøges; i Virkeligheden var derimod omvendt fulgt den Regel at det var Portionerne for de Studerende der skulde forøges, og Stipendiet for Skoledisciple var endog aldeles faldet bort. Eforus antog, at dette ikke var nogen vilkaarlig og ved Misforstaaelse eller Uopmærksomhed foranlediget Afvigelse fra Fundatsens Forskrift; thi den

*) Det maa erindres, at Rentefoden paa Fundatsens Lid var 5 Procent.

var ej alene stadfæstet ved en i Aaret 1705 foregaaet Forhandling mellem Konssistorium og Legatets daværende Patron, hvorved blev fastsat at Portionerne til de Studerende, efterat Kapitalen var voret til over det dobbelte, skulde forøges fra 10 til 20, og derhos det Dverfkydende af Renterne udbetales til Studenter som Stipendiarii extraordinarii; men selve denne Forhandling viser hen til Forskjellen mellem ordinære og extraordinære Stipendiater som langt ældre; og da netop tvende af Fundatorerne havde i 41 Aar efter Legatets Stiftelse forestaaet samme som Patroner, var det altsaa sandsynligt, at dets Bestemmelse angaaende Understøttelser for Skoledisciple allerede kort efter dets Stiftelse, og medens Fundatorerne eller En af dem endnu levede, var bleven saaledes forandret, at ogsaa denne Del af Understøttelsen skulde komme Studerende tilgode, hvilket saaledes antoges fremdeles at burde vedblive. Den ovenomtalte Bestemmelse om at de ordinære Stipendiaters Antal skulde være 20, vedblev at følges omtrent i et Aarhundrede, men i Aaret 1801 blev deres Antal forøget til 30, hvilket Antal vel senere, paa Grund af Indtægternes Formindskelse i Anledning af Pengeforandringen, igjen blev nedfat til 20, men da Indtægterne atter stige, var Antallet efterhaanden bleven end mere forøget, saa at det ved den nuværende Esors Tiltrædelse udgjorde henved 50, til hvilket Antal Indtægterne ikke vare tilstrækkelige, uagtet Stipendieportionerne, paa Grund af de med Pengevæsenet efterhaanden indtraadte Forandringer, fejlagtigen ikkun beregnedes til 20 Rbd., iskedetfor at de ifølge Fundatsen skulde være 20 Rdlr. in specie, altsaa nu 40 Rbd. Sølv.

Legatets hele rentebærende Kapital udgjorde i Juni Termin 1838 32800, og var ved Dplag i samme Termin steget til 33000 Rbd. Sølv. Naar heraf til Legatets anden Hovedafdeling fradroges 8000 Rbd., blev for den her omtalte Hovedafdeling 25000 Rbd. tilbage, men hvoraf 4000 Rbd. burde afgives til Inkrementkapital; af de øvrige 21000 Rbd. vilde Renten udgjøre omtrent 790 Rbd., og med Fradrag af hvad der tilkom de to Underafdelinger til Disputanter og til Esorus, blev en Renteindtægt af omtrent 700 Rbd. tilovers som kunde anvendes til Stipendier. Esorus foreslog derfor, at Legatet for det Første skulde erholde 16 ordinære Alumner, hvis Stipendier efter Fundatsen skulde ansættes til 40 Rbd. aarlig hver, hvortil vilde behøves 640 Rbd., og at det Dverfkydende skulde udbetales til extraordinære Stipendiater, efter Patronens nærmere Bestemmelse, paa den Maade som hidtil havde fundet Sted. Der vilde da siden i Tiden, naar Kapitalen var voret, kunne tages nærmere Bestemmelse om en Forøgelse af de ordinære Alumners Antal.

Hvad angaaer Udnævnelsesmaaden, da antog Esorus, at den hidtil brugelige ovenomtalte Fremgangsmaade ikke kunde anses hjemlet ved Fundatsens 6te §, der vel omtaler en Indskrivning i dertil bestemte Protokoller, men netop ved den tilføjede Bestemmelse, at de Indskrevne skulde nyde Stipendiet i den Orden hvori de ere indskrevne, synes at vise, at Indskrivningen først skulde finde Sted en kort Tid førend Stipendiet blev ledigt, da det ellers var umuligt at hin Bestemmelse kunde efterkommes. Ialtfald var den omhandlede Fremgangsmaade aldeles stridende mod Fundatsen af 7de Maj 1788 Kap. VI § 2, og den burde saaledes nu efter alle Hensyn bortfalde, hvorimod der formentlig burde forholdes saaledes, at Esorus en passende Tid forud underretter Patronen om Antallet af de Stipendieportioner der til enhver Termin ville blive ledige, hvorefter Patronen har at udøve sin Udnævnelsesret i Dverensstemmelse med Lovgivningen, og at meddele Universitetet Underretning om de udnævnte Alumner, for at disse kunne blive indførte i den dertil ved Fundatsen bestemte Indskrivningsbog, som berettigede til at nyde Stipendiet i den ved Fundatsen bestemte Tid; ligesom Esorus paa lige Maade bør

underrette Patronen om hvad der er disponibelt til at uddeles som extraordinære Stipendieportioner. I Henseende til de allerede indskrevne Alumner der endnu ikke vare komne til Nydelse af Stipendiet, antog Eforus, at denne Indskrivning, som stridende mod Fundatsen og den almindelige Lovgivning, maatte betragtes som en Nullitet der ikke kunde hjemle dem nogen retsgyldig Fordring paa at komme til Nydelse af Legatet, hvorimod Billighed vel kunde tale for at den nuværende Patron ved Udnævnelsen tog fortrinligt Hensyn til Saadanne, naar de iøvrigt vare kvalificerede.

Den hidtil brugelige Maade, at udbetale Stipendierne i 4 aarlige Terminer, var ikke grundet i Fundatsen, der bestemmer at Udbetalingen skulde skee en Gang aarlig, hver Paaaske, men grundede sig blot paa nogle gamle af Rektor Magnificus, rimeligvis dog med den Skeelste Patrons Samtykke, oprettede saakaldte Artikler for Legatet. Der syntes saaledes intet at være til Hinder for, hvad der vilde være det hensigtsmæssigste, at henlægge Udbetalingen til de sædvanlige to Terminer, Juni og December.

Til Disputerende var ved Fundatsen, som oven anført, af den her omhandlede Hovedafdeling af Legatet henlagt a. 5 Rdlr. Spec. og b. Renten af 500 Rdlr. i samme Mynt, hvilken Indtægt altsaa nu vilde udgjøre — Kvæsturens $\frac{1}{4}$ Procent fra-regnet — 47 Rbd. 48 Sk. aarlig; men desuden bestemte Fundatsen, at hertil ogsaa skulde anvendes c. den Rente der gennem 10 Aar kan lukeres af Renten af de 2000 Rdlr. Spec. der skulde staae til Legatets Fremvært. Dette er altsaa en aarlig Indtægt, som begynder med 5 à 6 Rbd., men i enhver Periode af 10 Aar vil kunne stige til omtrent 50 Rbd., da der atter skal begyndes forfra; det burde maasse endog antages, at disse Perioder nu skulde være noget længere, nemlig indtil der af Renten er bleven oplagt 1000 Rbd. Spec., hvortil nu vil udfordres 13 til 14 Aar. Om Anvendelsen af disse Penge bestemmer Fundatsen, at de skulde „gives de Studenter som enten ere promoti Magistri eller Baccalauri, at de derfor skulde disputere in Philosophicis, og for hver Disputats have strax af Magnifico to Rigsdaler“ (Spec.), osv. I Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede havde disse Penge endnu undertiden været anvendte paa denne Maade, men i Aaret 1801 havde Konsistorium antaget, at de helst burde anvendes til Studiosorum Disputatsers Trykning, hvortil Alumni Collegiorum ligeledes maatte forundes Afgang, og en saadan Anvendelse havde ogsaa fundet Sted i Aarene 1812, 14, 17 og 22. Eforus antog at denne Underafdelings Indtægter først og fremmest burde anvendes til Fordel for de Studerende der foretage Disputerøvelser (hvilket endnu finder Sted paa Bork's Kollegium), og hvorved man ikke strengt burde holde sig til Fundatsens Forskrift at hver kun skal have 4 Rbd.; forsaavidt Indtægten ikke paa denne Maade forbruges, burde den i Overensstemmelse med nysanførte Vedtægt anvendes til Trykning af Disputats for akademiske Grader og andre lærde Afhandlinger, og hvad derefter blev tilovers til extraordinære Stipendieportioner, alt efter nærmere Bestemmelse af Konsistorium, efter Efori Forslag.

Den Eforus tilkommende Andel af den heromtalte Hovedafdeling var ved Fundatsen bestemt til 500 Rdlr. Spec., hvis Rente dengang var 25 Rdlr. Spec., men denne Sum var senere nedsat ej alene til 20 Rdlr. Spec., men til 20 Rdlr. Kurant, og var endog i 1813 bleven fastsat til 16 Rbd. 2 Mk. i Repræsentativer, hvormed Indtægten siden den Tid stedsse havde været Eforus beregnet. Eforus' Andel burde nu, overensstemmende med Fundatsen, ansættes til 1000 Rbd. Solv.

I Henseende til Legatets anden Hovedafdeling „til sengeliggende og hjælpeløse Husarme“, til hvilke de dertil bestemte Renter uddeles alene af Patronen, var der kun Spørgsmaal om, hvor stort et Beløb denne Afdeling skulde anses for at udgjøre.

Oprindelig var, som anført, bertil hentagt 1500 Rdlr. Species, eller 3000 Rbd., hvoraf de 2000 skulde staae til Fremvært. Ved den ovenomtalte Forhandling i Aaret 1705 blev antaget at til denne Afdeling kunde henlægges 4000 Rdlr. foruden Oplagskapitalen 1000 Rdlr., ialt 5000 Rdlr. Spec. eller 10000 Rbd., hvilket aabenbar var mere end der forholds­mæssigen havde kunnet tilkomme den. I en i Aaret 1826 foresaldet Forhandling blev derimod bestemt, at denne Afdeling skulde udgjøre 6000 Rbd., hvoraf 1000 Rbd. skulde staae til Fremvært. Herved bemærkedes imidlertid, at det udentviol var bleven overseet, at den oprindelige Inkrementkapital havde været 1000 Rdlr. Spec., og altsaa nu burde været ansat til 2000 Rbd., og at det hele Beløb, selv i Forhold til den daværende samlede Masse, omtrent 29000 Rbd., udentviol var mindre end denne Afdeling efter streng Ret kunde tilkomme, og at den altsaa stod i et saameget større Misforhold til den nuværende betydelig forøgede Masse af det hele Legat. Det ansaaes nu for den retfærdigste Maade hvorpaa begge Afdelingers Mellemværende kunde berigtiges, at tildele enhver Hovedafdeling, foruden den enhver oprindelig tillagte Kapital, en saadan Andel af Overskudet som forholds­mæssig svarer til enhver Afdelings Inkrementkapital. Da nu den samlede Masse beløb 33000 Rbd., og de oprindelig for begge Hovedafdelinger bestemte Summer udgjorde respektive 15000 og 3000 Rdlr., maatte altsaa 15000 Rbd. være at betragte som den senere opsamlede Tilvært, og da Inkrementkapitalen for 1ste Hovedafdeling var bestemt til 4000 og for 2den Hovedafdeling til 2000 Rbd., vilde bemeldte Tilvært være at dele efter Forholdet 2 : 1, saa at 1ste Hovedafdeling vilde tilkomme 10000 Rbd., ialt altsaa 25000 Rbd., og 2den Hovedafdeling af Tilværten 5000, eller ialt 8000 Rbd. Renten af denne anden Hovedafdeling foreslog Eforus, ligeledes at henlægges til de sædvanlige tvende aarlige Terminer, hvilket ikke stred imod Fundatsen, der bestemte at Renten skulde uddeles „til Paaaffe eller i det seneste inden Aarets Udgang.“

Efterat disse Efori Forslag til en bedre Regulering af de Skeelske Legater, hvilke saavel af den nylig afdøde Patron Landsoverretsprokurator Skeel, som af den nuværende Patron Kapitajn E. Skeel vare tiltraadte i et og alt, var af Konsistorium indsendte og anbefalede til Direktionen, bleve de af Denne approberede ved Skrivelse til Konsistorium af 27de Novbr. 1838, ved hvilken, i Overensstemmelse med Konsistoriets Indstilling, bestemtes:

1. at der af Legatets nuværende Kapital tillægges dets anden Hovedafdeling, for Husarme, et Beløb af 8000 Rbd. Sølv, hvorimod Resten tilkommer dets første Hovedafdeling, der fornemmelig er bestemt for Studerende;
2. at af første Afdeling bestandig anvendes 4000 Rbd. Sølv til Kapitalens Forøgelse, saaledes at Renterne af dette Beløb opsamles indtil der af dem kan dannes en ny Stipendieportion paa 40 Rbd. Sølv aarlig, hvorimod den midlertidige Rentens Rente vil være at anvende til Disputanter;
3. at de ordinære Stipendiariers Antal efterhaanden som de nuværende afgaae bestemmes indtil videre til 16, af hvilke enhver tillægges 40 Rbd. Sølv aarlig, og at det Overskydende af Legatets aarlige Indtægt, forsaavidt det ej skal anvendes til Kapitalens Forøgelse eller andet Brug, uddeles paa den hidtil brugelige Maade til ekstraordinære Stipendiariet;
4. at Ingen kan indskrives til Legatet førend han er bleven Student og en Stipendieportion bliver ledig, samt at Legatets Eforus en passende Tid før hver Termin tilmelder Patronen Antallet af alle de Stipendieportioner der til den Termin ville blive ledige, hvorefter Patronen har at udøve sin Udnævnelsesret i Overensstemmelse

med Lovgivningen, og meddele Universitetet Underretning om de udnævnte Almuner, for at de, saafremt de have de lovbestedte Egenkaber, kunne blive indtegnede i den ved Fundatsen anordnede Indskrivningsbog som berettigede til at nyde Legatet i den ved Fundatsen bestemte Tid. Paa lige Maade bør Eforus efterhaanden underrette Patronen om, hvad der kan uddeles som extraordinære Stipendieportioner. Naar en ny ordinær Stipendieportion for Legatet kan oprettes, har Eforus derom at gjøre Forslag for Konsistorium, som, saasnart Samme, i Overensstemmelse med de for Legatet gjeldende Regler, har besluttet, at en saadan ny ordinær Portion skal oprettes, har at drage Omsorg for at det Fornødne i saa Henseende meddeles Patronen. Hvad angaaer dem som af Legatets forrige Patroner ere blevne indskrevne uden at nogen Stipendieportion har været ledig, og uden at de endnu ere komne til at nyde Godt af Legatet, da, uagtet disse, da saadan Indskrivning maa ansees stridende saavel mod den almindelige Universitetslovgivning, som mod de særegne for Legatet ved sammes Fundats givne Regler, og mod den nuværende Patrons Udnævnelsesret, ikke have nogen Retsfordring paa at komme i Besiddelse af Stipendiet, fandtes intet at erindre imod at Patronen, i Henhold til den Erklæring der indeholdes i hans Paategning paa Efori Forslag, ved Udøvelsen af sin Udnævnelsesret tager et billigt og fortrinligt Hensyn til dem der saaledes findes indskrevne, naar de iøvrigt kvalificere sig til at nyde Stipendiet;

5. at den Del af Legatets Indtægter der er bestemt til Disputerøvelser, uagtet samme ikke kan anvendes ganske overensstemmende med Fundatsens Forskrifter, dog endnu, saavidt muligt, anvendes til at fremme Disputerøvelser mellem de Studerende, og at, saavidt ikke Alt dertil benyttes, det Overflødende bliver at anvende til Understøttelser til Trykningen af Disputatser for akademiske Grader, og iøvrigt til extraordinære Understøttelser for Studerende, Alt efter Efori Forslag og Konsistorii Beslutning;
6. at den Eforus tilkommende Andel af Legatet bestemmes, i Medfør af Fundatsens § 3, til Renten af 1000 Rbd. Sølv;
7. at af den Kapital 8000 Rbd. Sølv som nu tillægges Legatets anden Hovedafdeling, til Husarme, 2000 Rbd. Sølv, overensstemmende med Fundatsens § 8, bestandig skulle staae frugtbringende til denne Afdelings Forøgelse, og Renten af de 6000 Rbd. udbetales til Patronen, for af ham at uddeles til Husarme i Portioner af 30 Rbd., 20 Rbd., og ingen ringere end 10 Rbd. Hvergang denne Afdelings Hovedstol ved Inkrementkapitalens Renter og Renters Rente er forøget med 1000 Rbd., forøges det som udbetales til Patronen, med Renten af disse 1000 Rbd.; samt endeligen
8. at Udbetalingen saavel af Stipendieportionerne for de Studerende, som af det der skal gives Patronen for af ham at uddeles til Husarme, efterhaanden henlægges til de sædvanlige Renteterminer, den 11te Juni og 11te Decbr. hvert Aar.

For tvende Legater, det Ehlerske og Bülowke, ere ved kongelige Resolutioner fastsatte nogle Tillægsbestemmelser til sammes Fundatser.

Eforus for det førstnævnte Legat, Professor Clausen, androg igjennem Konsistorium, at Fundatsen for det Ehlerske Rejsestipendium indeholder en Bestemmelse som, naar den bogstaveligen skal efterleves, efter de nuværende Forholde vilde betyde, at vanskelige Nogen vilde kunne nyde Godt af dette Legat, og foreslog derfor, at der i denne Henseende maatte tages en Bestemmelse til fast Regel i Fremtiden.

Med Hensyn til Rejsestipendiet var nemlig i Fundatsen bestemt saaledes: „Han (Stipendiarius) skal nyde dette Stipendium i 4 Aar; men hvis saa skete, at han ikke rejste paa fremmede Steder uden i 3 Aar (hvilken Tid han i det ringeste skal opholde sig udenlands), da maa han endda nyde det for det 4de Aar her hjemme, saafremt han ikke inden dets Forløb efter sin Hjemkomst bliver til nogen Beskilling befordret.“ Af en bogstavelig Fortolkning af de anførte Ord vilde uden tvivl følge, at et Ophold udenlands i tre Aar skulde være Betingelse for at oppebære Stipendiet, og Stipendiarius være forpligtet til at tilbagebetale det Oppebaarne dersom Tidsbetingelsen ikke blev opfyldt. Denne strenge Fortolkning maatte dog, efter Esori Formening, antages under de nærværende Forholde, der i de fleste Tilfælde gjøre det nødvendigt at indskrænke Udenlandsrejser til kortere Tidsrum, at ville komme i Strid med Fundators Hensigt. Heller ikke var der i den senere Tid tænkt paa at gjøre den gjeldende; om den ældre Tids Praxis havde ingen Oplysning været at hente, da Kvitteringerne ikke vare indførte i nogen særegen Legatprotokol, men vedlagte som Bilage det almindelige Regnskab for Ehlers' Kollegium, og kun opbevarede for de nærmest foregaaende Aar. Esorus mente imidlertid, at Ordene ogsaa tilstede den Fortolkning, at de ikke foreskrev Opholdet udenlands i tre Aar som en absolut Betingelse for at nyde Stipendiet, men ikkun bestemme, at den som skal oppebære det i den fulde Tid af 4 Aar, skal idetmindste tilbringe de 3 Aar af disse 4 paa Rejser. Saaledes vilde imidlertid en Regel blive at tilføje med Hensyn til Stipendiarii som fuldende deres Rejse i kortere Tid end 3 Aar, og han mente da, at naar der paa den ene Side henføres til den Vægt Fundator har lagt paa Opholdet i fremmede Lande, og paa den anden Side til hans Hensigt, at forlænge Understøttelsen den første Tid efter Tilbagekomsten til Fædrelandet, vilde man komme Fundators Hensigt nærmest ved at opstille den Regel: at Stipendiarii som ikke længere end i tvende Aar havde opholdt sig udenlands, skulde være berettigede til at oppebære Stipendiet i den første Termin efter deres Hjemkomst.

Konfistorium havde over dette Forslag indhentet Betænkning fra Kammerherre og Amtmand Grev Knuth og Etatsraad Professor Drsted paa Stifterens Families Vegne, hvilke havde tiltraadt Forslaget, idet de havde bemærket, at det syntes billigt, at en liden Mangel i de fulde to eller tre Aar ikke skulde regnes Stipendiaten til Skade, især naar man havde Grund til at antage at han havde anvendt sin Tid vel, dog at denne Mangel aldrig maatte overstige en Ottendedel af hele Rejsetiden, og i Henhold hertil indstillede Konfistorium, at der maatte erhverves allerhøjeste Approbation paa Esori Forslag, saaledes som det i Betænkningen var tiltraadt, hvilket Forslag efter Konfistorii Formening, om det end antoges at gaae udenfor Fundatsen, dog paa ingen Maade vilde stride mod Stipendiets Djemed, men i høj Grad anbefales ved de siden Fundatsens Oprettelse indtraadte forandrede Forholde med Hensyn til Udenlandsrejser.

Da Direktionen fandt Forslaget i alle Henseender passende og hensigtsmæssigt, androg Den ved allerunderdanigst Foreskilling paa

at den i Fundatsen for de Ehlerske Legater ved Kjøbenhavns Universitet af 29de Novbr. 1691 i Vte Post fastsatte Bestemmelse for Rejselegatet, at Stipendiarius skal nyde Legatet i 4 Aar, og af disse tilbringe idetmindste de 3 Aar paa fremmede Steder, hvorefter han i et Aar efter sin Hjemkomst kan beholde Legatet, maa vorde nøjere bestemt saaledes, at det ikke er Stipendiarius forment at nyde Legatet til en Udenlandsrejse alene i 2 Aar, dog at han i dette Tilfælde ikkun i en Termin eller et halvt Aar efter sin Hjemkomst kan vedblive at oppebære Legatet, hvorhos i begge Tilfælde, hvad enten han rejser i 2 eller i 3 Aar, en liden Mangel

i den fulde for Rejsen bestemte Tid ikke skal komme Stipendiarius til Skade, naar der  ovrigt er Grund til at antage at han har anvendt sin Tid vel, dog at den manglende Tid aldrig maa overfige en Dttendebel af hele Rejsetiden.

Ved kongelig Resolution af 14de April 1838 blev dette saaledes allernaadigst bifaldet.

For Anvendelsen af det B ul vske Legat — stiftet ved et af afgangne Gehejme-konferentsraad B ulov til Sanderumgaard den 31te Maj 1812 oprettet og under 6te Oktbr. s. A. allernaadigst konfirmeret Gavebrev, hvorved han skjænkede et Legat paa 4000 Rdlr. til det botaniske Studiums Fremme ved K benhavnns Universitet — er ved bemeldte Gavebrev bestemt, at der af Renten skal lønnes en Tegnel rer med 120 Rdlr. aarlig, og for de  vrige 40 Rdlr. anskaffes Tegnematerialier for dem som nyde Undervisning.

Legatets nuværende Eforus, Etatsraad Professor Hornemann, oplyste i en til Konsistorium indkommen Skrivelse, at Legatet har et lidet aarligt Dverfskud, som hidvorer fra den Del af Legatets Renter som skulle anvendes til Tegnematerialier, og hvoraf hidtil tillige er udredet det Forn odne til Lokalets Opvarming.

Saalænge nemlig Legatets Stifter levede, betalte denne, efter privat Dverenskomst, aarlig en Favn Br nde til Opvarming af det til Tegne velserne forn odne Lokale, hvilket Etatsraad Hornemann afgav, hvorimod efter hans Død det forn odne Br nde med Konsistorii Samtykke blev taget af Havens Forraad. I den senere Tid vare D velserne holdte i Havens Auditoriibygning, og Brændsel indkjøbt for den her omtalte Afdeling af Legatets Renter, hvilken Afdeling desuagtet havde et Dverfskud, hvoraf, foruden 200 Rbd. der allerede i længere Tid havde indstaaet i Kvæsturen, i de senere Aar vare indbetalte dels 78 Rbd. 72 Sk., dels 93 Rbd. 15 Sk. Etatsraad Hornemann foreslog derfor i bemeldte Skrivelse, at det med Hensyn til den oftnævnte Afdeling af Legatet maatte blive bestemt som Regel, at deraf skulde udredes først den ubetydelige Sum som medgaaer til Papir, Blyanter, osv., dernæst det forn odne Brændsel til Lokalets Opvarming om Vinteren, og at det som derefter blev tilovers maatte anvendes til den botaniske Haves Bibliothek.

Konsistorium androg, ved at indsende til Direktionen dette Etatsraad Hornemanns Forslag, paa at der maatte blive udvirket kongelig Resolution for den saaledes foreslaaede Anvendelse af det B ul vske Legats fremtidige aarlige Dverfskud. Derimod antog Konsistorium, at det Beløb som allerede var opsparet indtil Udgangen af 1837, af hvilket ligeledes en Del var foreslaaet anvendt til Havens Bibliothek, rettest burde gjøres frugtbringende som en Forøgelse af Legatets Kapital.

Efter Direktionens Formening maatte den af Eforus og Konsistorium foreslaaede Till gsbestemmelse til det allernaadigst konfirmerede Gavebrev for det B ul vske Legat, ligesom den var særdeles hensigtsmæssig, ogsaa anses som aldeles stemmende med Fundatsens Aand, idet Br ndeindkj bet var fuldkommen saa nødvendigt som Tegnematerialiernes Anskaffelse — der uden Vanskelighed havde kunnet bekostes af de Deltagende — og netop ved den afdøde Fundators frivillige Bidrag hertil saaes at være overensstemmende med hans Hensigt; det fra den fundatm ssige Anvendelse vundne Dverfskud syntes heller ikke at kunne gives en for det botaniske Studiums Fremme mere passende Anvendelse end til Forøgelse af Bibliotheket.  ovrigt maatte Direktionen med Konsistorium finde det mest passende, at den foreslaaede Regel alene kom til at gjelde for

Legatets fremtidige Overskud, men ikke for de alt tidligere opsparede Summer, og at disse derimod bleve oplagte til Forøgelse af selve Legatkapitalen.

I Henhold til alt Foranførte nedlagde Direktionen allerunderdanigst Forestilling, og det behagede derpaa Hans Majestæt under 21de September allernaadigst at resolvere saaledes:

Vi ville allernaadigst have det under 6te Oktober 1812 allernaadigst konfirmerede Gavebrev for det Bülowske Legat til det botaniske Studiums Fremme ved Kjøbenhavns Universitet, forsaavidt deri bestemmes, at en Fjerdedel af Legatets aarlige Renter skal anvendes til Anskaffelse af Tegnematerialier ved Undervisningen i botanisk Blomstertegning, nærmere modificeret derhen, at denne Afdeling af Legatet skal i Fremtiden anvendes først til Tegnematerialiers Anskaffelse, dernæst til Lokalets Opvarming, og hvad derefter bliver tilovers, tilskyde den botaniske Haves Bibliothek; hvorimod Legatets i de foregaaende Aar opsparede Overskud bliver at oplægge til Legatkapitalens Forøgelse.*)

Føreløbigen bemærkes her, at Universitetets Mellemværende med Besidderen af Grevskabet Bregentved i Henseende til de Moltkeske Legater (hv. se Aarb. f. 1837 S. 126) i 1839 kan ventes endeligen berigtiget, da der allerede nu (i Marts) er erhvervet allerhøjeste Samtykke til Afslutning af en Overenskomst med Grev Moltke; ligesom at et betydeligt ældre Legat for Universitetsbibliotheket, det Trellundske, paa hvis Tilværelse man er bleven opmærksom uagtet det var forsvundet af Bøgerne, i 1839 er bleven udlagt Bibliotheket fra den akademiske Fond med sit oprindelige nominelle Beløb, 6000 Rbd. Sølv.

*) Af det Bülowske Legat var paa den allernaadigst approberede Fortegnelse alene optaget de ovennævnte i Kvæturen indstaaende 200 Rbd., hvorimod Hovedlegatet, 4000 Rbd., der er radiceret i Hovedgaarden Sanderungaard, af denne Grund blev ubeladt af Fortegnelsen.